

[Krag.]

Sparekasser i den Periode, som Konverteringen kommer til at spænde over.

Men det fornyede Angreb paa de Tusinder af smaa Spareres Eksistensvilkaar, som nu finder Sted, det maa jeg sige, det finder jeg overordentlig betænkeligt, og ikke mindst finder jeg det overordentlig betænkeligt at gaa til en Formindskelse af den Del af Indlaansrenten, som, hvis dette gennemføres, vil tilflyde Indskyderne, uden at man bliver i Stand til virkelig effektivt at sætte ind over for Udlaansrenten. Jeg tror, at hvis man her mindsker Provenuet for Indlaaneren, men lader Banen vedvarende være aaben for Udlaansrentens Højde, saa skaber man øget Utilfredshed. Jeg tror, at i mange, mange Pengeinstitutter har man søgt at indstille sig paa Basis af Loven af 1. Maj ved en Udlaansrente, som baade er rimelig og forsvarlig. Men man faar jo daglig, kan jeg sige, Eksempler paa, at den Højde, som f. Eks. Kassekreditforrentningen har i mange Pengeinstitutter, er egnet til at forvirre Befolkningens Begreber om, hvilken Forskel det er nødvendigt at opretholde mellem Indlaans- og Udlaansrenten, og gør man denne Forskel endnu større ved Indlaansrentens Reduktion for Indskydere, uden at der sker noget ved Udlaansrenten, frygter jeg for de Konsekvenser, som deraf vil opstaa. Ganske vist — det indrømmer jeg fuldt ud — Kapitalen, der jo i saa høj Grad her i Landet er investeret i Landbruget, er interesseret i en Bedring af Landbrugets Eksistensvilkaar, derfor er jeg ogsaa enig med Kommissionen i, at det paa ingen Maade kan kaldes ubilligt, at Kapitalen maa bringe Ofre, endogsaa betydelige Ofre, til Støtte for en forbedret økonomisk Tilstand i Landbruget; men hvad der kan gøres for at forbedre Indtjeningsevnen og lette Byrderne til det offentlige under alle Former, det maa gøres først, og naar Ofrene, som Kapitalen skal bringe, kun former sig som Gaver, der ikke tjener til en blivende Fjernelse af Byrderne og en blivende Forøgelse af Indtjeningsevnen gennem Skatternes Nedsættelse og Prisernes Forhøjelse, saa sigter man mod Maal, som, selv om man rammer dem, i Virkeligheden bliver betydningsløse for selve Hovedopgaven.

Jeg peger her paa, at en forbedret Kødordning, en Opfyldelse af vort gamle Bundpriskrav, en forbedret Kornordning i Forbindelse med en mere rationel Svineordning end den, vi har, og først og fremmest en forbedret Smørordning ved en rimelig yderligere Forhøjelse af Priserne paa Hjemmemarkedet vil være meget værdifuld. Det

ærede Medlem Hr. Christmas Møller har peget paa, hvor langt vi her i Danmark i saa Henseende ligger nede paa et Omraade, som maa siges at være af større Betydning for Danmark end for de fleste andre Lande. Jeg skal ikke nævne noget Tal, hvortil man bør forhøje denne Pris, jeg skal ikke foregribe noget i saa Henseende. Vi burde være naaet videre, end vi naaede i December. Regeringen burde dengang have haft et mere aabent Øre for vore Krav, end Tilfældet var. Og ligesaa bør der tilvejebringes en ensartet administrativ Ordning, gældende for alle Mejerier i deres Forhold til Mælkeleverandørerne og til Afregningen for deres Vedkommende med Hensyn til Smøragiften, og dertil vel ogsaa — og Trang derfor er jo i stigende Grad aabenbar — gennemføres en effektiv Indskrænkning af Margarineproduktionen, og altsaa ogsaa af Forbruget, her i Landet. Jeg ser godt den ubehagelige Følge, det kan have, ved Nødvendiggørelse af et vist Kortsystem, men denne Ubehagelighed maa vi underkaste os, man har jo maattet gribe dertil for Kødordningens Vedkommende over for de arbejdsløse, og det maa ogsaa kunne gennemføres for Mælke- og Smørordningens Vedkommende, og saa maa Margarineproduktionen mest muligt baseres paa hjemligt Raaprodukt.

Sker dette i rimeligt Omfang, vil det kunne øge Landbrugets Indtjeningsevne i Kronetal med langt større Beløb for den enkelte, end den Rentelettelse, her er Tale om, andrager. Og med Hensyn til en saadan Politik mulige valutariske Virkninger tænker jeg her paa Valutalovgivningens Indskrænkning over for Vareimporten og ogsaa paa en Sletning af dens rigoristiske Bestemmelser, hvad Valutahandelen her i Landet angaar. Det vil jo yderligere kunne stimulere Landbrugets Indtjeningsevne i Kronetal og øge Betydningen af en saadan Politik som den, jeg her paa mit Partis Vegne gaar i Brechen for. Og i denne Forbindelse minder jeg endnu en Gang om, at det var Januar-Forligets Maal med de valutariske Bestemmelser, at 22½ skulde være, om jeg saa maa kalde det, Svingningsmidtpunktet, og jeg henleder den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa Betydningen af, at denne Forudsætning nu virkelig sker Fyldst.

Ja, det er den Politik, som vi mener der bør sættes ind i, som bør indlede en Lovgivning som den, her er Tale om, og det er Foranstaltninger, som vi af Hensyn til vort Lands økonomiske Velfærd og det danske Landbrugs Fremtid meget haaber Regeringen vil laane Øre til og være rede til en Forhandling om, saaledes at der ud af det